

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4463/2023
06.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Танкосић, адвокат из ..., против тужене „ЕПС“ а.д. Београд, Огранак РБ Колубара Лазаревац, коју заступа пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2999/23 од 03.08.2023. године, у седници већа одржаној 06.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2999/23 од 03.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 22/20 од 11.05.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење туженог бр. .. од 25.11.2019. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду са пратећим анексима, па је тужени обавезан да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу, на име материјалне штете - изгубљене зараде, за период од децембра 2019. године закључно са фебруаром 2023. године, исплати појединачно наведене износе са законском затезном каматом на сваки месечни износ наведеног периода од доспећа (висина износа и датум доспећа одређени у изреци), као и да на досуђене износе накнаде уплати за тужиоца доприносе за обавезно социјално осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Заводу за здравствено осигурање и Националној служби за запошљавање. Ставом трећим изреке, обвезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2999/23 од 03.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из законских разлога предвиђених одредбом члана 407. Закона о парничном поступку.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП. Неосновано се ревизијом указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чл. 7. и 8. и чл. 231. ЗПП пред другостепеним судом, будући да су судови размотрили и утврдили све чињенице које су странке изнеле током поступка и извели доказе које су странке предложиле, те по свом уверењу на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, одлучили које ће чињенице узети као доказане уз јасну и правилну материјално-правно оцену. Истицањем ове битне повреде поступка ревидент заправо оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што применом члана 407. став 2. ЗПП, није дозвољен ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је запослен код туженог на радном месту Решењем туженог од 25.11.2019. године, тужиоцу је отказан уговор о раду због тога што је дана 16.08.2019. године, радећи у другој смени, око 22,35 часова, из круга погона „Тамнава – Источно поље“ покушао да изнесе 15 литара дизел горива, смештених у четири пластичне флаше и један пластични канистер за које није поседовао документацију. Тужилац је на тај начин, по оцени послодавца, учинио повреду радне дисциплине из тачке 4. подтачке 10. Одлуке о радној дисциплини (изношење машина, алата, горива или других материјала из објекта послодавца или пословног простора послодавца без пратеће документације). Поводом обавештења о учињеној повреди од 28.08.2019. године, тужилац је дао изјашњење дана 06.09.2019. године, негирајући наводе из обавештења да је учинио радњу непоштавања радне дисциплине. Током поступка је утврђено да је тужилац по завршетку смене сачинио извештај о раду и кренуо уз обод копа према свом аутомобилу, који је био паркиран испред портирнице. Код себе је имао мањи ранац у којем су се налазили пешкир и флашица воде. Том приликом је срео колегу ББ, који је радио у трећој смени на истим пословима као тужилац, а кога је тужилац обавестио о стању машине (булдожера) и потрошњи горива. У моменту када је изашао на обод копа, застао је и тада се испред њега појавио надзорник обезбеђења, који је инсистирао му тужилац призна шта је бацио са стране. Након тога, тужилац је заједно са надзорником отишао у портирску кућицу, где су убрзо дошли и други радници обезбеђења и накнадно донели четири флаше са по 2,5 литара горива и још један канистер горива. Тог дана тужилац није сам састављао изјаву, већ је писао и потписао текст који му је диктирао надзорник обезбеђења. На крају смене није утврђен никакав недостатак горива у булдожеру којим је управљао тужилац. Поводом описаног догађаја против тужиоца вођен је кривични поступак, а правоснажном пресудом Основног суда у Лазаревцу К 83/21 од 13.06.2022. године тужилац је ослобођен оптужбе да је извршио кривично дело ситне крађе из члана 210. став 2. у вези става 1. КЗ. Оценом налаза вештака економске струке, утврђено је да тужиоцу, у периоду од 03.12.2019. године до 28.02.2023. године, припада зарада коју би остварио да је радио у износу од 4.575.275,40 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су решење туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду, поништили као незаконито, обавезали туженог да тужиоца врати на рад и да му надокнади штету у виду изгубљене зараде за време незаконитог престанка радног односа.

Тужиоцу је отказан уговор о раду на основу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/0513/17 – одлука УС, 113/17 и 95/18 – аутентично тумачење) којим је прописано да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Одлука туженог о радној дисциплини у тач. 4. подт. 10. прописује да изношење машина, алата, горива и других материјала ЈП „ЕПС“ а.д. из објекта или пословног простора послодавца без потребне пратеће документације представља непоштовање радне дисциплине.

У конкретном случају је поуздано утврђено да је тужилац критичном приликом, на крају друге смене, излазио из погона копа према паркингу и да је код себе имао само један мали ранац у коме није могао носити друге предмете, крећући се при том уз обод, узвишицом и да из ове позиције није могао да уклони или да сакрије ниједан предмет, односно 15 литара горива, а да на крају његове смене у булдожеру на којем је радио није био утврђен мањак горива.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и наведене одредбе закона и интерног акта туженог, правилно је применом правила о терету доказивања, суд оценио да тужилац није учинио повреду радне дисциплине која му је оспореним решењем стављена на терет, те да отказни разлог из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, није наступио. Како је оспорено решење о отказу уговора о раду незаконито, тужени је у обавези да тужиоца врати на рад и да му накнади штету у висини изгубљених зарада, сагласно чл. 191. ст. 1. и 2. Закона о раду.

Како се садржином ревизијских навода не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић